

Tónlistartjón

Reykjavíkurborg og mennta- og menningarmálaráðuneytið rífast nú á síðum blaðanna um ábyrgð á slæmri stöðu tónlistarskóla í borginni. Fréttablaðið greindi frá því á laugardag að fjórir tónlistarskólar gætu ekki fjármagnað starfsemi sína og yrði ekkert að gert myndu þeir ekki geta haldið starfsemi áfram. Forsaga málsins er sú að sumarið 2011 var gert samkomulag milli ríkis og sveitarfélaga um nokkuð hundruð milljóna króna fjárframlag ríkissjóðs til tónlistarmenntunar á framhaldsstigi. Þórunn Guðmundsdóttir, stjórnarmaður Samtaka tónlistarskóla í Reykjavík, sagði fjárhæðina hafa átt að ganga upp í kennslukostnað allra framhaldsstigsnemenda á landinu. Fjöldinn hafi aukist og ekkert tillit sé tekið til launahækkana í kjarasamningum.

Fanney Birna Jónsdóttir

fanney@frettabladid.is

Töluvert vantar því upp á að fjárhæðin dugi og ágreiningur er uppi um hverjum beri að greiða það sem upp á vantar.

Björn Blöndal, formaður borgarráðs og staðgengill borgarstjóra, sagði í Fréttablaðinu í gær að borgin klagði þennan vanda upp á ríkið, en málið væri snúið. Samkomulag hafi verið gert við ríkið í vor um að setja inn peninga til að leysa bráðavandann, en með aðkomu ríkisins. Þeir peningar hafi ekki borist. Björn segir borgina munu standa við sinn hluta ef ríkið geri slíkt hið sama.

Í blaðinu í dag er rætt við Illuga Gunnarsson, mennta- og menningarmálaráðherra, sem skellir skuldinni á móti á borgina. Í yfirlýsingu sem ráðuneytið sendi frá sér vegna málsins í gær kemur fram að framlag ríkisins til tónlistarskóla nægi fyrir 65% af kostnaði við kennslu nemenda og sá vandi sem blasi við þessum tónlistarskólum í Reykjavík stafi af því að borgin, eitt sveitarfélag, hefur ekki viljað greiða skólunum það sem upp á vantar. Samkomulagið frá 2011 breyti ekki ábyrgð sveitarfélaga á rekstri tónlistarskóla og leysi þá ekki undan þeirri skyldu að veita þeim fjárhagslegan stuðning. „Svo virðist sem Reykjavíkurborg, eitt sveitarfélag í landinu, hafi annan skilning á ákvæðum laganna en ríkið, þ.e. að fyrrgreint samkomulag leysi hana undan skyldum gagnvart nemendum í framhaldsnámi í tónlist. Það gengur þvert á skilning þáverandi og núverandi mennta- og menningarmálaráðherra, og annarra sveitarfélaga, á eðli samkomulagsins,“ segir í yfirlýsingunni. Borgin er sögð gera þá kröfu að ríkið greiði kostnað við kennslu nemenda á framhaldsstigi að fullu.

Það er ljóst að formaður borgarráðs hefur rétt fyrir sér þegar hann segir að málið sé snúið. Einhvers staðar í þessu máli liggur misskilningur eða ágreiningur milli borgarinnar og ráðuneytisins og ekki allsendis ljóst hvor veldur. Á meðan berjast fjórir tónlistarskólar, hver og einn með tugi nemenda innan sinna raða, í bökum. Barátta þessara skóla gengur svo illa að þeir sjá vart fyrir sér að lifa af. Hvort heldur sem borgin eða ráðuneytið veldur er ljóst að svona vinnubrögð hjá stjórnvöldum eru ólíðandi. Enginn rekstur getur lifað af sem á sífellt von á fjármunum sem síðan aldrei berast.

Tónlistarskólastjórnendur í Reykjavík telja að sveitarfélagið beri ábyrgð á rekstrinum og stuðningur ríkisins við nám lengra kominna breyti engu þar um. Reykjavíkurborg er eina sveitarfélagið sem túlkar lögin með þeim hætti sem það gerir og þannig ljóst að önnur sveitarfélög hafa ekki séð ástæðu til að halda fjármunum frá tónlistarskólum þegar 65 prósentu stuðningi ráðuneytisins sleppir. Þá er ágætt að rifja upp að margur sér aðeins flísina í auga náungans en ekki bjálkann í sínu eigin.

FRÉTTABLAÐIÐ

ÚTGÁFUFÉLAG: 365 miðlar ehf. STJÓRNARFORMAÐUR: Ingibjörg Stefánía Pálmadóttir FORSTJÓRI: Sævar Freyr Þráinsson ÚTGEFANDI OG AÐALRITSTJÓRI: Kristín Þorsteinsdóttir kristin@frettabladid.is AÐSTOÐARRITSTJÓRAR: Andri Ólafsson andri@365.is, Hrund Þórsdóttir hrund@stod2.is, Kolbeinn Tumi Daðason kolbeinntumi@365.is. Fréttablaðið kemur út í 90.000 eintökum og er dreift ókeypis á heimili á höfuðborgarsvæðinu og Akureyri. Einnig er hægt að fá blaðið í völdum verslunum á landsbyggðinni. Fréttablaðið áskilur sér rétt til að birta allt efni blaðsins í stafrænu formi og í gagnaböndum án endurgjalds. ISSN 1670-3871

LEVANTO
hægingastóll

MARGIR
LITIR
Í LEDRI OG
ÁKLÆÐI

VERÐ FRÁ KR.
79.990*
*ÁN SKEMILS

HÚSGAGNAHÖLLIN

FRÁ DEGI TIL DAGS

Þýðing þýðinga

Þýðingamiðstöð utanríkisráðuneytisins er mikilvæg stofnun. Erfitt er fyrir Íslendinga að fara fram á að aðrar þjóðir skilji íslensku og ekki er hægt að krefjast þess að allir Íslendingar séu fullfærir í þeim tungumálum sem þarf til að skilja skjöl sem Ísland varða. Þýðingar eru því æ mikilvægari grein í síauknu alþjóðasamstarfi. Gunnar Bragi Sveinsson utanríkisráðherra greip þó til þess ráðs að skerða framlög til þýðingamiðstöðvarinnar um nokkur hundruð milljónir, ekki síst með þeim rökum að ekki væri þörf á öllum þessum starfsmönnum til að þýða nú þegar Ísland hygði ekki lengur á aðild að Evrópu-sambandinu.

Hinn utanríkisráðherra

Í gær bárust fregnir af því að Ólafur Ragnar Grímsson forseti hefði setið fund með sendiherra

Óþýddar ræður

Í ljósi þessarar forsögu er kaldhæðnislegt að skoða lista yfir ræður Gunnars Braga sem hann hefur haldið út um allar koppagrundir. Ráðherra utanríkis mála er að sjálfsögðu á faraldsfæti og þarf oft og tíðum að halda ræður á öðru máli en hinu ástkæra ylhýra. Engu að síður þurfa Íslendingar, í hvers umboði ráðherra starfar, að geta fylgst með störfum hans. Til þess þarf hins vegar nokkuð góða þekkingu í stjórnsýsluensku, þar sem mýgrútur ræðanna hefur ekki enn verið þýddur.

Rússlands „um stöðuna í viðskiptum landanna og mikilvægi þess að tryggja framhald farsælla viðskipta sem í áratugi hafi verið báðum þjóðunum til hagsbóta“. Þar voru meðal annars ræddar „leiðir sem gætu skref fyrir skref leitt til lausnar í ljósi þess að í báðum löndunum væri ríkur vilji til að varðveita langvarandi og gagnkvæma viðskiptahagsmuni þrátt fyrir tímabundinn ágreining um önnur mál“.

Þetta er áhugavert. Nú hefur Gunnar Bragi verið býsna skýr í því að hann vilji ekki hvika í afstöðu sinni gagnvart Rússum. Á sama tíma situr forsetinn fundi þar sem leiðir til lausna eru leiddar. Ólafur Ragnar vill þó ekki tjá sig um í hverju þær eru fólgnar. kolbeinn@frettabladid.is

HALLDÓR

Tjón á tónlistarlífi

MENNTAMÁL

Halldór Halldórsson oddviti Sjálfstæðisflokksins í Reykjavík

Enn og aftur heyrum við af vandræðum tónlistarskólanna í Reykjavík. Þrautanga þeirra er orðin löng og því miður leysti samningur sveitarfélaganna og ríkisins ekki úr henni vegna þess hvernig meirihlutinn í Reykjavíkurborg túlkar þann samning. Ekki skal dregið úr því að samningurinn tók ekki nægilega á breytingum á nemendafjölda og slíku. Þetta var ekki nógu góður samningur en hann var engu að síður mjög til bóta. En það var ekki samið um að ríkið tæki við tónlistarnámi á framhaldsstigi heldur kæmi það með stuðning. Enda virðist eina sveitarfélagið sem túlkar það þannig vera Reykjavíkurborg.

Um þetta alvarlega mál höfum við borgarfulltrúar fjallað oft í borgarráði og borgarstjórn og höfum við borgarfulltrúar Sjálfstæðisflokksins haft í forgrunni hagsmuni tónlistarfólks, tónlistarnema og tónlistarskólanna. Vegna alvarleika málsins í desember á síðasta ári lögðum við fram harðorða bókun í borgarstjórn.

Í bókun okkar sagði m.a. þetta: „Gjaldþrot blasir við tónlistarskólum í Reykjavíkurborg. Á undanförunum misserum hafa nemendur og starfsfólk þeirra tónlistarskóla sem hafa verið máttarstólpar íslensks

tónlistarlífs búið við algjöra óvissu og mátt þola það að vita ekki hvort kennslu verði haldið áfram frá mánuði til mánaðar. Andvaraleysi meirihluta borgarstjórnar þegar kemur að tónlistarmenntun kemur fram í því að tónlistarskólum er búið rekstrarumhverfi sem er algjörlega óraunhæft. Meirihluti borgarstjórnar hefur frá árinu 2011 gert tónlistarskólana að bitbeini í hörðum deilum við ríkið um það hvort ríki eða borg eigi að bera kostnað af framhaldsstigi tónlistarmenntunar. Slík framgangur er algjörlega óábyrg. Orðalag samkomulags um eflingu tónlistarnáms sem undirritað var í maí 2011 gefur ekki tilefni til þeirrar túlkunar sem meirihluti borgarstjórnar hefur kosið að halda fram. Samkomulagið fjallar ekki um yfirtöku ríkisins á framlagi til framhaldsmenntunar í hljóðfæranámi og mið- og framhaldsstigi í söng heldur samþykkir ríkið aðkomu að kennslukostnaði og það orðalag er ekki hægt að túlka sem yfirtöku á öllum fjárframlögum til framhaldsstigsins.“

Ög enn standa skólarnir og hið öfluga menningarlíf sem þeir skapa frammi fyrir algjörri óvissu vegna andvaraleysis eða miklu frekar áhugaleysis meirihluta borgarstjórnar.